

Топлѣжа *гл. грѣю, согрѣваю:* Съ ведрици уда носехми, Съсь делви уда топлехми. *Бонч. 119.* И мажѣ-ти бѣхъ начнѣли да носятъ зимно время ракавы отъ сжѣлоцѣвны кожи за да си топлѣть рацѣ-ти. *Л. Д. 1870 р. 174.* Кокошка-та намѣрила зымнски мѣца и легнала да ги топли за да са излупатъ. *Сб. 15.* Тая нещъ зимѣ топили спальныя стан. *Пк. 32.*

Топѳла *с. ж. Топѳлка* *ум. топоѳъ:* Дѣто видите каменъ дворѣ, Срѣдъ двора тѣнка топоѳъ И подѣ топоѳъ кладенче. *Пк. 144.* Цѣрна горо, како се зеленишь? Тебе ми те елѣ надвисую, Красне лине и топоѳе бѣле. *Ч. 344.* И на Марковѣ кивурѣ що ми изникнало, Ми изникнале високи две теполѣ—Та ми сѣ завѣла (бѣла-та лоза) околу топоѳа. *М. 231.* Да ми растатъ порастатъ, Какъ топоѳа по поле. *М. 343.* На снага тѣнка топоѳа. *Д. 60, 13.* Като тѣнка топоѳа, лѣтѣше онъ на врана си коня. *Тб. 66.* Излегла змѣ голема, Подѣ рамно поле Видина. Кога се змѣ исправа, Колько две танки топоѳи. *В. 347.* Разны же сладкогласныя птички Въ листовѣ вычасты си гнѣздѣхъ Въ тѣнны высоки гладкы топоѳы. *Гп. 7.* Рада гиздава топоѳка. *Видумъ, 17.*

Топорище *с. с. Топоришка* *с. ж.* рукоятка топора (топорище), или другого подобнаго инструмента: Дѣто топорѣ-тѣ, тамъ и топорище-то. *Ч. 152.* Главня или дѣбня ѣ едно дебело на кѣсо отрѣзано дѣрво или чукачъ, кое посрѣдѣ ѣ пробито, и има натѣжнѣта упахка или топоришка. То бие и отъ двѣ страны, и съ него обично набивѣтъ колове, и прибахтѣватъ такива дѣбѣлы работы. *Пк. 80*).*

Топорѣ *с. м. топорѣ:* Позлатенъ топорѣ врата бие, Сѣдни булка, подай пѣрстѣвъ (значи войникъ свободѣнъ). *Пк. 6.*

Топорѣжа *с. гл. дѣ. топорѣжусъ:* Егюпѣвъ сѣ топорѣше, Егюпка сѣ чѣкорѣше (варшникъ и пѣрустѣа). *М. р. 531. (лат.).* Татово-то ся топори, мамино-то ся лѣгави?—Сѣнѣщъ, кога гори. *Ч. 119.*

Топуѣсъ* (*thorouz, s. t. Massue*) *с. м.* дубина, палица, булава. **Топуѣче** *ум. Момѣи-тѣ* селски, като ся събератъ на едно мѣсто, управятъ гайдѣтѣ и трѣгнатъ съ топуѣ по кѣщи-тѣ. *Ч. 101.* Ударѣ го у бѣлите вѣжди, Разцѣпѣ се топуѣ на четѣри. *Пс. 21—23, 548.* Та го съ конче-то одѣли, Съ златѣнъ го топуѣ бѣше. *М. 89.* Че му е топуѣ жѣлезѣнъ,—Лѣсно санѣацы разбивѣа. *Ч. 310.* Перничѣнъ топуѣ. *Ч. 312.* Алебарѣа = дѣлѣги тоѣги съ топуѣ сребѣренъ отгорѣ. *Тб. 51.* Мало дѣте, що иматъ тѣтко и маѣка, клѣватъ солѣ и вода; и со дѣрѣце, кое иматъ на край-отъ топуѣче и кое виѣаетъ кукудаѣка, пѣрво смѣшѣтъ брашно-то и вода-та; а момѣ-те после го замѣсѣватъ. *М. р. 518.* Че пристѣгна Мѣрко Крѣлевѣке, Немѣ кога кѣня да си стѣга, Но уѣна кѣня на гѣлица, Та вѣзе тѣшка топуѣца. *Пс. 21—22, 548.* То-